

CINGLES DE RUPIT

Esperó Beltegeuse (A2e/V, 120m)

Primera:

P.Musach, J.M^aParareda i P. Vila (abril de 1991)

Material:

22 cintes exprés, algun cordino prim, 8 plaquetes recuperables, un ganxo, una "U" i els estreps

Als Cingles de Rupit, amb el seu peculiar rocam, excusa per molts, tant sols un detall més per aquells que cerquen paisatges diferents, envoltats de boscos feréstecs i el fragor del Salt de Sallent (per on transita la sorprenent [Ve-Mu](#)) hi trobem el sensacional *Esperó Beltegeuse*, escalada directa i aclaparadora, que guanya la contundent proa que queda sota el mirador en escalada artificial, elegant i amb passatges espectaculars, com ara el desplomat tercer llarg, que ens va abocant al buit d'una manera irremeiable o l'emocionant primera tirada, on haurem de levitar sobre els vells caps de burí.

- Via: Esperó Beltegeuse
- Dificultat: A1e+/V (MD)
- Dificultat obligada: A1e+/V
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Baix excepte el primer llarg
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb burins al primer llarg i espits a la resta
- Material: 22 cintes exprés, 8 plaquetes recuperables, algun cordino prim, un ganxo, una "U" i els estreps
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Rupit prenem la pista que duu cap a Sant Joan de Fàbregues. Al cap de tres quilòmetres aproximadament trobarem un primer trencall, prenem el de l'esquerra. Al cap de tres-cents metres trobem un nou trencall a mà esquerra que tornem a prendre. Pocs metres després arribem a una esplanada on podem deixar el vehicle. Seguim a peu per la vista fins arribar al mirador. Del mirador surt una traça cap a l'est que de seguida baixa per un grau. Baixem i al cap de poc trobarem un trencall a mà dreta (fites) que ens porta cap a la base de la paret. Ràpidament arribarem al peu de via (triangle picat a la pedra i burins visibles).

L1(V/A1e)

El peu de via és fàcilment identificable, amb un triangle gravat i el reguitzell de burins que s'enfila paret amunt. Aquest primer llarg és possiblement el més compromès per l'estat en que es troben els reblons, sobretot els dos primers i els dos darrers. Abans d'abastar la primera expansió haurem de fer uns pocs metres en lliure. Tècnicament el llarg no és difícil, però val la pena anar provant totes les peces, algunes amb xapa i moltes sense (portar unes 8 plaquetes). Per als burins més sortits val la pena dur algun cordino prim. La reunió es fa a una còmoda lleixa. 20 metres.

L2(V-/A1e+)

El segon llarg ataca sense miraments un monolític mur lleugerament desplomat. A partir

d'aquest punt les expansions són espits. La tirada és llarga igual que molts passos dels que anem trobant, obligant a estirar-nos de tant en tant. Més o menys a mitja tirada trobarem un pas de ganxo o sortida en lliure molt difícil (6a). Un cop superat el tram encara ens restaran uns pocs passos abans de poder sortir en lliure i poder abastar la reunió, de nou comodíssima. 40 metres

L3(IV+/Ae2)

Abans d'encetar el tercer llarg haurem de fer un canvi de reunió. Són 10 metres de flanqueig que fem tranquil·lament mercès a un cable instal·lat. La nova reunió, força còmoda, canvia la perspectiva de l'ascensió prenent tot el protagonisme el Salt de Sallent. Aquest tercer llarg és potser el més bonic de la via. Ataca un esperó que es va desplomant alhora que ens va abocant al buit. Els passos són aeris i la dansa sobre els estreps li dona una elegància especial a la tirada. Un cop superat el tram més balmat encara ens resta un bon mur vertical, que seguirem en artificial fins que s'ajeu. Aleshores sortim en lliure fàcil, però molt espectacular, flanquejant cap a la dreta per de seguida seguir amunt i entrar en un bosquet penjat on fem la reunió, còmoda com totes les de la via. 30 metres.

L5(IV/A1)

Iniciem el darrer llarg superant un curt mur fins que podem sortir en lliure. El terreny es posa vegetal fins que arribem a una nova panxa. En una fissura podem clavar una "U" per superar el pas en A0. Sinó haurem d'anar per la dreta o per l'esquerra buscant el pas més senzill; en aquest cas el tram queda exposat. Un cop superat ens queden alguns ressaltos fàcils fins sortir al mirador on muntem la darrera reunió. 30 metres.

El que més m'ha agradat:

- Entorn genial, amb el Salt de Sallent i la frondositat dels boscos que s'estenen sota l'esperó.
- Tot i ser una via d'artificial equipat l'ascensió és variada, amb un primer llarg d'anar amb cura, un pas de ganxo al segon que li posa una mica de pebre, un tercer llarg molt estètic i una sortida amb una bona dosi de salvatjor.
- Totes les reunions són molt còmodes.

El que no m'ha agradat tant:

- Al primer llarg hi ha uns pocs caps de burí en un estat terminal, és clar que això també li posa una mica de salsa a la tirada. No és mala idea portar l'espitador per si acaba petant-ne algun.